22

Diſputatio Phyſica,

DE

CHYLIFICATIONE,

Quam

DEO DUCE ET AUSPICE

PRÆSIDE

DN. JOHANN-LUDOVICO
MÖGLING, PHILOS. ET MED. DOCTORE, PHYSICES AC MATHESEOS P.P.
Fautore ac Præceptore ſuo omni obſequii cultu
venerando.

*Pro Honoribus MAGISTERII legitimè
conſequendis,*

Publicæ Diſquiſitioni ſubmittit

JOHANNES JACOBUS Funck/
Ulmenſis.

In Auditorio Philoſophorum Hyberno,

Ad diem Januarii,
horis conſuetis.

TUBINGÆ,

Literis Kernerianis, M. DC. LXIV.

VIRIS

Admodum Reverendis, Nobiliſſimis, Excellentiſſimis, Clariſſimis, varioq; rerum uſu Spectatiſsimis,

DN. CHRISTOPHORO Wölfflin / SS. Theol. D. ejusdemque in Illuſtri Academia EBERHARDINA Profeſſori Publico Celeberrimo, & Ducalis Stipendii Superattendenti vigilantiſſimo, Hoſpiti ſuo colendiſſimo.

DN. JOHANNI CONRADO BROTBEQUIO, Phil. & Med. D. nec non Profeſſori Publico Acutiſſimo, Florentiſſimi Collegii Medici t. t. DECANO Spectatiſſimo.

DN. GEORGIO BALTHASARI METZGERO, Med. D. Praxeos, Anatomiæ, & Botanices P.P. Famigeratiſſimo.

DN. M. THOMÆ Funck / verbi divini in ſummo Templo miniſtro, parenti filiali pietate & obſervantiâ colendo.

DN. JOH. ANASTASIO Remmelin / Med. D. & Practico Kirchaimi ſub Teck Feliciſſimo.

DN. JACOBO Funck / Not. Cæs. Publ. & Nobili Senatui Ratisbonenſi à rationibus publicis.

DN. M. JOH. CONRADO Veſenbeck / Paſtori in Templo SS. Trinit. Digniſſimo.

DN. JOHANN. Schleich / Tabernario ad robuſtam arborem.

DN. CONRADO Neubronner / Tabernario ad auream rotam.

DN. FRANCISCO Funck / Orphanorum Curatori Fideliſſimo.

DNN. ſuis Patronis, Promotoribus, Fautoribus, reſpectivè Patruis, & Cognatis, jugi ſubjectione & obſervantiâ colendis.

Exercitium hoc Academic. Phyſic.

in obſervantiæ ſymbolum,
gratitudinis teſſeram,
ulterioremq; ſui commendationem.

D.D.D.

Johannes Jacobus Funck / Auth. & Reſp.

ΣΥΝ ΘΕΩ!

Procœmium.

VEntriculus in ſtatu Oeconomica haud ineptè comparatur culinæ; Quod enim culina, focus, ignis, ligna, cibique coquendi præſtant in ſtatu Oeconomico; id ventriculus in corpore humano: cujus *coquus* eſt facultas chylificatrix, primas hîc tenens, & ſine qua coctio nulla. Licet enim omnia ad coquendum neceſſaria inſtrumenta in culina adſint, coquus autem vel coqua deficiat; tunc inanis & fruſtranea culina erit: ita & hîc ſe res habet. Coquum tanquam cauſam principalem ſequuntur jam inſtrumentales: & 1. quidem *focus*, qui eſt ipſa ſubſtantia ventriculi, non tàm ad retentionem chyli, quàm fomentationem caloris facta, teſte *J. Anton.* **van der Linde**/ in Medicin. Phyſiolog. art. 4. de ventric. 2. *Ignis*, calor illius ſpecificus. 3. *Ligna*, ſunt humidum tùm venrriculi, tum etiam ciborum, calorem conſervans. 4. Tandem *cibi coquendi*, ſunt alimenta ingeſta, in chylum, ſive

uniformem maſſam convertenda. Ut verô horum natura paulò penitius nobis innoteſcat, de illis, breves aliquot theſes conſcribere, & examini Philoſoph. Publ. ſubmittere volui. Sit itaq;

THESIS I.

CHylificatio eſt coctio publica ventriculi, qua vi facultatis chylificatricis, & caloris ſpecifici, ex cibo conveniente fit chylus, ad individui conſervationem.

II.

In hac definitione ſex conſideranda veniunt; 1. Genus, 2. Subjectum, 3. Organum, 4. Objectum, ſive materia circa quam, 5. Effectus, 6. Finis.

III.

Genus eſt coctio ventriculi publica, & quidem prima, prout à Medicis coctioni ſecundæ contradiſtinguitur, quæ ſanguificatio dicitur: opponitur etiam *privatæ*, quâ & ipſe ventriculus cum reliquis partibus ſolidis opus habet.

IV.

Coctio hæc publica, neque ſoli calori ventriculi, neque etiam partium adjacentium eſt adſcribenda, uti ex ipſo *Hipp.* de priſc. medic. conſtat, dicente; dura comminui, craſſaque fundi non poſſe à ſolo calore, niſi ab alio incidantur: ſed aliquali quoque fermentationi, ventriculo propriæ; cujus beneficio, quæ ingeſta ſunt, ſecundum minima recluduntur, & in unum fluidumque corpus denuo uniuntur: fatente *Viro Nobiliſſimo* & Excellentiſſimo Dn. D. Metzgero, in diſp. de ventriculo th. XX. Quo ſenſu *Dan. Voëtius* Phyſic l. 6. c. 2. coctionem ventriculi, particularum alimentoſarum à non alimentoſis per fermentationem ſeparationem dicit.

V. Hu-

V.

Hujus coctionis *Principium*, & prima præparatio fit in ore per maſticationem, contritionem, & comminutionem ſolidioris cibi à dentibus: forſan etiam aliquo modo per humectationem & emollitionem, quam ſalivalis præſtat humiditas, quo ſolidiorcibus eò facilius concoquatur in ventriculo. *Medium* in fundo ventriculi, tanquam in cella & penu aliquo, in quo cibi contenti in chylum vertuntur; adjuvante facultate ſibi innata chylificatrice, caloreque ſpecifico fermentante, tanquam organo. *Finis*, ſive ultima elaboratio, in inteſtinis tenuibus, chylum in ventriculo confectum, in tranſitu ulterius coquentibus, eumque diſtribuentibns; teſte *Dn. D. Barth.* in Inſtit. Anatom. c. IX. de ventriculo p. 58.

VI.

Privatæ coctioni hæc publica opponitur, quia *privata* partis tantum, in qua exercetur, nutritioni inſervit, privatumque munus habet; quales ſunt os, caro, &c. quæ alimentum tantum attrahunt, quod ſufficit ad ſui nutritionem; *officialis* autem & publica, non ſolum partis, in qua exercetur, ſed etiam totius corporis nutritioni inſervit, publicumque munus habere dicitur; e. g. ventriculus alimentum non ſibi ſolum, ſed & toti corpori alendo attrahit, retinet, concoquit, & expellit.

VII.

Actiones miniſtræ & ſecundariæ ventriculi ſunt quatuor; attractio, retentio, concoctio, & excretio; quarum tres fibris perficiuntur; concoctio autem à calore ſpecifico fermentante, quæ & totius gratia habetur: quoniam natura magis eſt ſollicita de conſervatione totius, quam de unius alicujus partis. Totum quippe præſtantius & magis neceſſarium eſt, quam una aliqua particula.

VIII.

Actiones ventriculi tùm *privatæ*, tum etiam *publicæ* ſtatui poſſunt. Privatæ, quatenus ventriculo commodant. Publicæ, quia ventriculus non pro ſe ſolum, ſed etiam pro omnibus corporis partibus laborat & chylificat. Præbet enim cordi materiam, pro ſanguinis generatione, qui poſtea confectus & depuratus, commune eſt omnium partium alimentum.

IX.

Quod autem ventriculus non ſolum pro ſe, ſed etiam pro toto corpore chylificet, tribus confirmari poteſt argumentis. 1. Quia longe plus attrahit atque aſſumit, quam pro ſui nutrione ſit opus. Cum enim membranoſa conſtat ſubſtantia, quæ frigida eſt, denſa & ſolida, de qua non adeò multum diſſipatur, ſicut de partibus calidis, humidis, poroſis ac raris: ideò tanta alimenti copia, pro ſui ſuſtentatione minime eget, quantam illum aſſumere videmus. 2. Quia cavitatem habet ſatis amplam & ſpatioſam, ut ciborum copiam tantam, quanta alendo corpori eſt neceſſaria, continere valeat. 3. Quia geminum nactus eſt calorem; alterum ſibi innatum, alterum aliunde, nimirum à partibus ſibi ſupra, infra, ad dextram, ad ſiniſtram, anteriorem denique & poſteriorem regionem adjacentibus, acceptum: ut ſcil. concoctrix illius facultas eò eſſet fortior, eoque facilius & melius ingeſtum cibum conficere & digerere poſſet. Ex quibus luce meridiana clarius apparet, quod ventriculus non ſolum pro ſe ipſo, ſed etiam in ſalutem & incolumitatem totius corporis chylum producat; *vid. Zollicof. diſp. de ventric.* Argentor. habitam, th. XXI.

X.

Subjectum agens, ſive cauſa efficiens eſt *ventriculus* cum facultate concoctrice peculiari, quæ chylificatrix dicitur, &

non

non niſi in ventriculo datur; ſolus enim calor (qui tantum cauſa inſtrumentalis chylificationis) ſolaque fermentatio chylo elaborando non ſufficit, ſed ſuperius agens requiritur: unde etiam facultas concoctrix à Laurentio inſita ventriculi proprietas, ſive ejusdem forma vocatur; teſte *Gothofr. Mœbio in fund. Med.* Phyſiol. c. X, de uſu ventriculi.

XI.

Ut autem ventriculus eò felicius ſuo officio fungi poſſet, natura illum variis undiquaque ſtipavit partibus; viſceribus nimirum, membranis, fibris, vaſis, orificiis, fundo &c. quæ ſingula breviter delineabo.

XII.

Quoad viſcera ſupra diaphragma, & quæ addit *Galenus.* 3. facult. nat. 7. Cor. *14. de uſ. part. 12.* pulmones habet, inferius omentum & inteſtina aſſident, parte dextrâ jecori, ſiniſtra lieni committitur, à tergo pancreate, velut pulvillo fulcitur, lumborumque muſculis, & ſpina ceu propugnaculo munitur: ab anteriore parte pene ſuo natura auxilio defuiſſe, tantumque non nudum reliquiſſe ventriculum videtur; verum nec hic, quod conqueramur jure, habemus, præter enim inſignes abdominis muſculos, & peritonæum, ſuo etiam fomento umbilicale ligamentum, copiosâ non rarò pinguedine perfuſum ventriculo adſtat.

XIII.

Et hæc ſunt viſcera, quæ ventriculum, ut & partes totidem aliæ circumſident, ut ſint inprimis *οἷον θερμάσματα*, ut elegantiſſime nominat *Galenus*, 4. de uſ. part. 8. tanquam fotus totidem, ad fovendum & intendendum omni à parte calorem ejus, in ſequidem ob continuum ſanguinis & ſpiritus, per vaſa numeroſa intra tunicas diſperſa, à corde affluxum ſatis vegetum, operi tamen inſufficientem. Hinc idem, *3. de facult.*

nat.

nat. 7. λέβητι, lebeti aut ollæ ventriculum, viſcera verò quibus interponitur, ἑστίαις, focis, aptiſſime comparat. Pluribus vide *Virum Nobiliſſimum* & Exellentiſſimum Dn. D. Metzgerum, in diſp. de ventric. th. 4. & 5.

XIV.

Membranas habet triplices; quarum *Prima* & externa à peritonæo nata, cumque aliis partibus communis, tenuis quidem, craſſior tamen hic, quam in aliis partibus, ut ventriculus citra diſruptionem diſtendi poſſet: & quidem tunc maxime, cum plenior & copioſior cibus & potus eſt aſſumptus, præſertim à comedonibus, bibonibus, heluonibus, gulonibus, & ut *Horatius*, loquitur, macelli barathris. *Secunda* craſſior & carnoſior, quæ media eſt, & ad meliorem coctionem quidem fibris carnoſis donata eſt. *Vltima* & intima nervoſa & alba, de qua notatur, tanto duriorem eſſe, quo vicinior eſt ori, tanto contra molliorem, quo vicinior anò. Rugoſa eſt, ad facilem cibi amplexum & dilatationem; rugas verò habet ob cruſtam carnoſam ſibi adhærentem, ut melius ab ingeſtis durioribus defendatur; referente *Dn. D. Barth.* in Inſtit. Anatom. c. de ventric.

XV.

Membranis his fibræ rectæ, obliquæ, & transverſæ intertextæ ſunt, quæ putantur facere ad attractionem, retentionem, & expulſionem; verum potius roboris gratia, quam alium in finem factas eſſe credendum: præſertim cum aliæ partes absque fibris ejusmodi nervoſis attrahant, retineant, & expellant; *teſte Highmor.* in diſquiſit. Anatom. corp. hum. l. 1. c. de ventric.

XVI.

Quoad vaſa adſunt 1. *Arteriæ*, ab aortæ ramo cœliaco ortæ, ſanguinem pro nutrimento, quo ſolo nutritur ventriculus, adver-

advehentes. 2. *Venæ* portæ propagines, ſanguinem ſuperfluum recipientes, eundemque ad cor reducentes. 3. *Nervi*, à ſexto pari duo, ad orificium ventriculi ſiniſtrum tendentes, acutiſſimi ſenſus authores.

XVII.

Sequuntur orificia; quorum unum *dextrum*, alterum *ſiniſtrum* eſt. Siniſtrum proprio nomine ſtomachus audit, ob amplitudinem; aliàs στόμα γαστρὸς, os ventriculi ſimpliciter, quia per hoc orificium cibus & potus intromittuntur: veteribus cor, quia ejus affectus, animi deliquia, aliaque ſymptomata cardiacis ſimilia gignunt, tùm ob exquiſitiſſimum ſenſum, tùm quia cor graviter condolet per conſenſum. Orificium hoc majus, craſſius, & amplius altero eſt, ut etiam cibum durum, aut ſemimanſum admittat. Situm eſt circa undecimam thoracis vertebram, eſtq́; vicinius ſpinæ, quam cartilagini enſiformi: ideoque in ejus affectu poſteriori potius regioni, quam anteriori externa medicamenta applicantur. Fibras circulares carnoſas habet, ut claudat orificium ab aſſumpto alimento; ne fumi aſcendant, cerebrum petant, morbosque generent, & ita perfectior fiat coctio; *teſte Dn. D. Barth.* c. de ventric.

XIIX.

Alterum orificium Græcis πυλωρὸς dicitur, Latinis janitor; tum, quod inſtar alicujus janitoris, ſive oſtiarii aſſumptos cibos cohibeat, ne crudi & incocti ex ventriculo præproperè egrediantur; tum etiam ut ſe aperto concoctos exire ſinat. Strictius & priori anguſtius eſt, clauſumque manet, donec cibus ſit confectus. Interim tamen ubi neceſſitas urget, in amplitudinem ſatis magnam extendi pariter cum ſuperiori poteſt, ut durioribus & majuſculis commode pateat; notante *Excellentiſſimo* Dn. D. Metzgero in diſp. de ventric. th. XIV.

De utriusque amplitudine vid. *Galenus* l. de part. c. 7. Situm in dextra ventriculi parte, & quidem non in fundo, ſed elatiore ejus ſede habet. In duodenum terminatur inteſtinum, ad quod coctum cibum ablegat.

XIX.

Reſtat fundus ventriculi, inter duo orificia medius, ipſum ventriculi corpus dictus; in quo ex omnium ſententia coctio celebratur, huicque πρώτως & per ſe χύμωσις adſcribitur. Culina hæc pars totius corporis eſt, propter amplitudinem & capacitatem, non tàm pro magnitudine corporis, quam pro annata cujusvis ſobrietate, vel ingluvie mire variantem: in guloſis enim ultra umbilicum deſcendit impletus, in ſobriis eum ne attingit quidem. Variat & ſexus ratione: in viris enim major eſt, & ordinarie duodecim aquæ librarum capax. In fœminis ideò minor eſſe debuit, ne aut imbecillior earum calor ciborum copiâ gravetur, aut locus utero fœto denegetur; teſte *I. Anton.* van der Linden/ in Medic. Phyſiol. art. 4. de ventric.

XX.

His abſolutis pergimus ad *organum* chylificationis, quod eſt *calor*; ſed non communis aut elementaris, verum ſpecificus &c. h. e. à forma totius, & facultate ventriculi determinatus: quo cibus variè alteratur, mutatur, & corpori viventi idoneus efficitur. Accedit huic ſecundum nonnullos vis fermentatrix, humori cuidam ſubacido inſita; quæ, ſi qua datur, eidem facultati, & calori ventriculi appropriato præcipue adſcribenda venit.

XXI.

Concurrunt autem ad alimentorum fermentationem in ventriculo rite obeundam: 1. *Aqua* ex potu, potulentave ciborum parte, ut & ſaliva petita. 2. *Ignis* moderatus, à corde

per

per arterias cum ſanguine ventriculo, partibusque vicinis ſufficienter in ſanis communicatus, aut in valetudinariis quibusdam per interna, vel externa auctus, fotusve. 3. *Liber halitibus*, & quandoque ructibus quoque per œſophagum erumpentibus, exitus. Quibus accedit, 4. *Sal in ſaliva* latitans, & ciborum fermentationem citiorem procurans: quod in aliis etiam contingit fermentationibus, quæ admiſto fermento vel ſale, ſaltem paucis quandoque horis abſolvuntur, ad plures alias dies ante ſui perfectionem duraturæ. Sed nec 5. *Partem ſalivæ ſpirituoſam*, in fermentatione promovenda otioſam teſtatur Vini Spiritus, in eundem finem aliquando utiliter aſſumptus, & imprimis rebus aliis fermentandis commode admiſtus; vid. *Franciſci Deleboe* Sylvii, Medicin. Practicæ in Acad. Lugduno Batava Profeſſoris, diſp. I. de alimentorum fermentatione in ventriculo. th. XXV.

XXII.

Objectum ſive materia circa quam, eſt *cibus conveniens*; talis ſcil. qui rite antea in ore præparatus; mox colorem, odorem, aliasque qualitates mutans; pluribus coctionibus in ventriculo, & viſceribus ſanguificationis, corde, hepate, liene &c. ulterius elaborandus, tandemque in ſubſtantiam partium convertendus venit: ut ita unum miſtum fiat, ſicque ſecundum Ariſtot. unius corruptio, alterius ſit generatio.

XXIII.

Effectus eſt chylus; ubi ex alimento in ventriculo concocto, in uniformem maſſam, ptiſanæ cremori non abſimilem, fit mutatio; ſolutorumque homogeneorum de novo unio, & heterogeneorum ſeparatio requiritur.

XXIV.

Ex his igitur breviter patet; elaborationem chyli à duabus cauſis efficientibus provenire; principali, & inſtrumen-

 tali.

ſtali. *Principalis* eſt facultas ventriculi propria, & plane ſpecifica χυλοποιητικὴ, quæ toti quidem ventriculo, ſed magis tamen & inprimis fundo inſita eſt, in quo tota hæc concoctio perficitur, quæ propterea χύλωσις, ſive chylificatio dicitur. Et hæc prima eſt concoctio, quæ fit in corpore humano, in qua ſi quod vitium committitur, vix illud in ſecunda aut tertia totum corrigi aut emendari poteſt; juxta illud commune dicterium: vitium primæ concoctionis non corrigitur in ſecundâ aut tertiâ. *Inſtrumentalis* eſt calor, partim ipſius ventriculi, partim etiam partium adjacentium: hæ enim internum iſtum calorem fovent, ut tanto melius concoctio illa peragi poſſit. Non autem calor, qua calor, ſed directus ab iſta ventriculi facultate, tanquam à primario agente, hic concurrit; & agit tanquam inſtrumentum, quod omninò ad cauſam πρώτως & per ſe agentem, reducendum eſt, juxta vulgatum: omne inſtrumentum reducendum eſt ad cauſam per ſe agentem, docente *Thoma Sagittario* l. VII. Phyſ. c. XXV. de humor. poſtgenitis alimentariis.

XXV.

Finis in hac definitione conſiderandus, eſt duplex; vel Proximus, vel Remotus. *Proximus* eſt ſanguinis elaboratio, ex chylo enim in ventriculo recte elaborato, fit ſanguis; qui ſi ſe non recte habet, ſanguificatio læditur, quâ læſa, individui & ſpeciei conſervatio perit: quod contingere poteſt in coctione abolitâ, imminuta, & depravata ventriculi; quæ fit vel primario, & per ſe, quando à ſuo munere deficit, citra reliquatum facultatum læſionem; vel ſecundario, & ex accidente, retentricis aut expultricis vitio: unde varia ſymptomata oriuntur; ſingultus, nauſea, vomitus, cholera, ructus, &c. *Remotus* eſt individui & ſpeciei conſervatio; his enim optime ſe habentibus, individuum & ſpecies conſervantur.

XXVI. Ha

XXVI.

Hactenus ventriculum cum ſua chylificatione abſolute & *phyſice* conſideravimus, nunc reſpective & *medice* perpendendus erit; ut pateat quod, & quomodo Medico ſit incipiendum, ubi Phyſicus deſinit: ita ventriculus conſideratur vel Theorice, vel Practice. *Theorice* quidem vel Pathologice, vel Semeioticè. *Pathologicè* 1. ut cauſa ſanitatis, quando ſcil. ventriculus bene chylificat; è contra verò, quando vel aucte, vel abolite, vel imminute vel depravate chylificat; tunc varii in corpore morbi & ſymptomata oboriuntur: e. g. quando laborat δυσπεψία, ἀπεψία, βραδυπεψία, &c. tunc non poteſt non vitiari coctio ſecunda & tertia: ita ut cacochymia, cachexia, febres, aliique morbi hinc proveniant, 2. ut ſubjectum verò pathologicum attenditur, quatenus à prædictis morbis præter naturam afficitur. *Semeiotice* cognoſcitur vel Diagnoſtice, vel Prognoſtice. *Diagnoſtice* 1. ut ſignum in genere ſanitatis totius; quia ſi ipſo ſenſu evidens eſt chylificatio bona; tunc etiam ſignatum, nempe ſanitas totius, & in ſpecie coctionis ſecundæ, & reliquarum actionum perfectio, probabiliter exinde colligitur; 2. ut ſignatum; ita ventriculi, ſeſe habentis ſecundum vel præter naturam, ſigna notanda ſunt, h. e. ſani vel morboſi: qualia ſunt dolor à cibo, inflatio, ructus, nauſea, vomitus &c. quæ omnia ventriculum læſum ſignificant. *Prognoſtice* 1. ut ſignum, præcipue in morbis acutis; quale ſignum prognoſticum appetitus & chylificatio bona vel mala pariunt: Unde bona & laudabilis in morbis appetentia ſalutaris, dejecta verò valde periculoſa; juxta ſententiam *Hipp. ἀφ.* 33. ſ. 2. ita dicentis: in quovis morbo mente conſtare, & bene ſeſe habere ad ea, quæ offeruntur, bonum; è diverſo autem male ſeſe habere, ad ea quæ offeruntur, itidem malum eſt. 2. ut ſignatum, in ipſis ventriculi morbis; e. g. dyscraſia

 cali-

calida ſimplex eſt ſignum ſalutare, dyscraſia verò calida cum materia intensa, h. e. inflammatio, præſertim ſuperioris aut inferioris orificii, eſt ferme lethale ſignum.

VXVII.

Practice, & I. quidem *Diætetice* eſt indicans 1. alimenti, i. e. cibi & potus proportionati ad chylificandum. 2. etiam ſanguinis, ad propriam nutritionem. *II. Prophylactice*, ratione pravorum contentorum, ſcil. cruditatis, indicat evacuationem per Emetica vel dejectoria. *III. Therapeutice*, ratione morborum 1. eſt indicans medicamenti variè alterantis & auferentis, vel corrigentis. Eſt quoque 2. indicatum, ſcil. medicamentum: ita ſtomachi gallinarum in uſum medicinalem cedunt, corroborando hominis ventriculum. Atque hâc vice pro noſtri inſtituti ratione, de hâc materia hæc ſufficiant.

Corollaria.

I. An ventriculus chylo nutriatur? Neg.
II. Vtrum chylificatio per fermentationem quandam fiat? Affirm.
III. An homo absque chylificatione aliquousq; conſervari queat? Affirm.
IV. An corpus noſtrum alatur ſolo ſanguine? Affirm.
V. Vtrum Cor ſit officina ſanguificationis? Affirm.
VI. An cibus ſimplex, an varius melior? Diſt.
VII. An prandium vel cœna largior eſſe debeat? poſt. Affirm.
VIII. An in paroxyſmis cibum interdum exhibere liceat? Affirm.
IX. An ventres hyeme ſint calidiores, an æſtate? prius Affirm.

Ad

I.

Præſtantiſſimo DN. RESPONDENTI,

Philoſophiæ CANDIDATO.

QUomodo mutetur cibus, & concoctio fiat
Intra Ventriculum, FUNCCIUS explicuit.
Non labris guſtaſſe, ſed & ſe ſcripta Sophorum
Concoxiſſe ſatis, ſedulus ipſe probat.

Hon. e. appos.

Chriſtophorus Wölfflin / D.

II.

SCintillâ *vitæ*, Stomachi *quod* coctio *conſtet,*
Ingenÿ hiſce tuis, hoc patet igniculis.

Joh. Conr. Brotbeckh / *Med. D.*
h. t. Decan.

III.

Ingenii Sulphur coctus bene chylus & ignem,
Funcci, quem præſens pagina monſtrat, olet.
Reſtant cruda alia & coctu magis ardua in Arte
Quæ fervore pari ſi bene cocta dabis;
Excocti ſtudii Te gloria lausque manebunt,
Officioque tuo ſic bene functus eris.

f.
Georgius Balhaſar Metzger,
Med. D. & Prof.

IV.

E*T Tua Funckiades Virtus Tibi promet honores,*
Virtus, quam genuit lectio, Muſa, dies.

Inſtes

Inſtes ardenter cœptis, ſic proxima nectent.
Tempora Virtutum laurea ſerta Tibi.

Johannes Graft, D. PP.

V.

ESto, quis ingenii ſcintillas dixerit illas,
Fulgidus hinc ſubitò quando micabit honor.

Chriſtophous Caldenbach.

VI.

DUm coquis Ingenii ſtudiorumque igne ſubactum
Fermento Autorum rite probumque Chylum:
Floridus hinc ſanguis, doctæ ſubſtantiaque Artis,
Quin Tibi ſuccreſcat Vivida, quis dubitet?

Præſes.

VII.

SIc igitur prodis ſcripto, Doctiſſime Funcci?
Sic ſtudiumque bonis ingeniumque probas?
Euge, bonis avibus! Sic innoteſcere perge
Doctis; namque ingens hinc Tibi ſurgit honos.
Hinc quoque ſpes creſcit, ſpes non ſpernenda PARENTIS,
Arte hæc in Medica ſi Meditata videt.

Imq; Sympatr. ſuaviſs. p.

Johann. Petrus Mayer / Ulm.
S. S. S. S.

F I N I S.